

4. Ja atbilde uz jautājumu 2.a) vai c) ir apstiprinoša un uz jautājumu 3.a) vai b) tā ir noliedzīga, vai situācijā, kāda tā ir šajā lietā, Regulas Nr. 531/2012 6.b panta 1. punkta 1. rindkopa, skatot to kopsakarā ar Īstenošanas regulas Nr. 2016/2286 4. panta 2. punkta 1. rindkopu, ir jāinterpretē tādējādi, ka mobilo sakaru tarifu plāna iekšzemes mazumtirdzniecības kopējā cena ir jāņem vērā arī, nosakot to apjomu, kuru datu viesabonēšanas klientiem jānodrošina atbilstoši "Fair Use Policy", kas attiecināta atsevišķi uz izveles tarifu plānu kā tādu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 531/2012 (2012. gada 13. jūnijs) par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (OV 2012, L 172, 10. lpp.).

(²) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/2286 (2016. gada 15. decembris), kurā izklāstīti detalizēti noteikumi par godīgas izmantošanas politikas piemērošanu un mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas atcelšanas ilgtspējas novērtēšanas metodiku un viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja pieteikumu uz novērtējumu (OV 2016, L 344, 46. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 28. novembrī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – L/Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

(Lieta C-869/19)

(2020/C 87/06)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: L

Atbildētāji: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Direktīvas 93/13/EEK (¹) 6. panta 1. punktu netiek pieļauta tādu procesuālo principu piemērošana kā dispozitivitātes, atbilstības un *reformatio in peius* aizlieguma principi, kas aizliedz tiesai, kura izskata bankas celtu pārsūdzību par spriedumu, ar kuru tika ierobežota laikā patērētāja nepamatoti samaksāto summu, piemērojot par spēkā neesošu atzītu "noteikumu par procentu likmes minimumu", atlidzināšana, lemt par pilnīgu šo summu atlidzināšanu un tādējādi pasliktināt apelācijas sūdzības iesniedzēja stāvokli, jo minēto ierobežojumu nav pārsūdzējis patērētājs?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. novembrī iesniedza Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgericht (Vācija) – Deutsche Umwelthilfe eV/Bundesrepublik Deutschland

(Lieta C-873/19)

(2020/C 87/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: Deutsche Umwelthilfe eV

Atbildētāja: Bundesrepublik Deutschland

Pieaicinātā trešā persona: Volkswagen AG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 1998. gada 25. jūnijā Orhūsā parakstītās, ar Padomes Lēmumu 2005/370/EK (2005. gada 17. februāris) Eiropas Kopienas vārdā apstiprinātās Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesas iestādēs saistībā ar vides jautājumiem ⁽¹⁾ 9. panta 3. punkts, skatot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka vides organizācijām principā ir jābūt iespējai tiesā apstrīdēt lēmumu, ar kuru tiek piešķirta atļauja ražot vieglos dīzeļdzinēja transportlīdzekļus ar pārveidošanas ierīcēm, kas var būt pretrunā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai ⁽²⁾ 5. panta 2. punktam?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša:
 - a) Vai Regulas Nr. 715/2007 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot tādas pārveidošanas ierīces nepieciešamību, kas paredzēta motora aizsardzībai pret bojājumiem vai negadījumiem un transportlīdzekļa drošai darbībai, tehnisko iespēju robežās principā ir jāpamatojas uz EK tipa apstiprinājuma piešķiršanas brīdī pieejamajiem jaunākajiem tehnoloģiskajiem risinājumiem?
 - b) Vai līdzās jaunākajiem tehnoloģiskajiem risinājumiem ir jāņem vērā arī citi apstākļi, kas var būt par iemeslu tam, lai izsniegtu atļauju izmantot pārveidošanas ierīci, lai gan tā, vadoties vienīgi no tajā brīdī pieejamajiem jaunākajiem tehnoloģiskajiem risinājumiem, nebūtu "nepieciešama" Regulas Nr. 715/2007 5. panta 2. punkta 2. teikuma a) apakšpunkta izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2005/370/EK (2005. gada 17. februāris) par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2005, L 124, 1. lpp.).

⁽²⁾ OV 2007, L 171, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. decembra iesniedza *Amtsgericht Düsseldorf* (Vācija) – VZ u.c./Eurowings GmbH

(Lieta C-880/19)

(2020/C 87/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāji: VZ u.c.

Atbildētāja: *Eurowings GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EK Regulas Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētās maršruta maiņas gadījumā, sakarā ar kuru pasažieris var izlidot ne vairāk kā vienu stundu pirms iepriekš paredzētā izlidošanas laika, lidojumam ir jāsākas tajā pašā izlidošanas vietā, kurā sākas rezervētais savienotais reiss, vai arī ir iespējama izlidošana no citas lidostas?